

Največje opustošenje je kriza pustila v vseh naših glavah in dokler se bomo mačehovsko obnašali do kulture, znanosti, prostovoljcev, tako dolgo bomo osiromašeni vsega tistega, kar res pogrešamo v družbi.

Igralec v Slovenskem ljudskem gledališču Celje, Vojko Belšak

Foto Metka Pirč

Iz Štorij v Celje

Pravijo, da je igralcu Vojku Belšaku iz Slovenskega ljudskega gledališča Celje igra prirorejena. To je bil eden od glavnih argumentov, da je dobil letošnjo Večerovo nagrado za igralske dosežke, sicer pa je Belšaka najširša javnost spoznala tudi v eni najbolj priljubljenih televizijskih nadaljevank Eni žlahtni štoriji.

Kaj se spremeni, ko igralci prejmete nagrado?

Vsi jo sprejmemo kot opozorilo, da nekdo vidi naše delo, kar je v neskončnem igralskem egu vedno dobrodošlo. Razen tega, da malo poboža po duši, pa se nič ne spremeni.

Označujejo vas kot tip ljudskega igralca. Imate kakšen žanr, ki vam je ljub?

Zmeraj gledam, da se čimbolj približam navadnemu človeku. Gledališče samo bi moralo biti za vsakogar, leži mi človeški humanizem znotraj igre, ne glede na žanr.

Pozornost širše javnosti ste pritegnili z vlogo v Eni žlahtni štoriji. Kakšna je ta izkušnja?

Igralci v Sloveniji počnemo ogromno stvari, od sinhronizacij risank do reklam in kakšne televizijske serije ali filma. Bistveno pa to ne spremeni našega dela.

Se vam zdi, da ste sedaj bolj medijsko izpostavljeni?

Ja, izpostavljenost je večja, saj živimo v časih, ko televizija tudi ima svojo publiko.

Kako kot igralec gledate na trenutno turbulentne čase?

Upam, da se neurje počasi končuje, po drugi strani pa slišim, da je ministrstvo spet napovedalo reze pri denarju za kulturo. Največje opustošenje je kriza pustila v vseh naših glavah in dokler se bomo mačehovsko obnašali do kulture, znanosti, prostovoljcev, tako dolgo bomo osiromašeni vsega tistega, kar res pogrešamo v družbi.